

VERWEVEN LEVENS

BEN VAN DUIN

DOOR MARIJN VAN DER JAGT

LEVENS DIE ELKAAR nét raken. Of net niet genoeg. Daarover gaat *Bloedband*, de nieuwe voorstelling van Orkater-clubje Geert Lageveen, Leopold Witte en Beppe Costa. Samen met regisseur Gijde Lange en wisselende gasten brengen zij a een jaar of vijf sprankelend muziektheater.

Na hun historisch getinte collages is er nu dit ingenieus geschreven toneelstuk over hedendaagse mensen: drie verhalen die met elkaar verweven zijn. Niet zo politiek geladerd als de film *Babel*, maar wanhopiger dan *Alle is Liefde*. Het toneelstuk is nuchter, wat aangehaakt door de naam van de geremde accountant van Geert Lageveen en de verloren dochter van Nadjda Hüpscher, maar het echtpaar-in-crisis Leopold Witte en Marisa van Eyle doet me te lichtgaven.

Haaks op die nuchterheid in het spel staat de hartverscheurend mooie muziek van Beppe Costa – de muziek is hier de bewogen verteller. En in een mysterieuze gebarenchoreografie (van Suzy Blok) drukken de personages telkens hun onderlinge lotsverbondenheid uit. Len Breederveld doet met die gebaren een proloog. Zij laat in haar spel een wijs kindje met een kinderlijk geworden bejaarde samenvallen, en maakt zo de cirkel van het leven rond.

Bloedband is een duizelingwekkend snelle voorstelling. Met groot gemak springen de acteurs en muzikanten in en uit de verhalen. Dat gebeurt ook letterlijk, want elk verhaal in het open decor heeft een eigen ruimte. De toeschouwer blijft achter met een diep mededogen voor iedereen. En met de wens om deze voorstelling meteen nog een keer te zien. **LT**

Tournee t/m 2 februari: www.orkater.nl